ŞAKA

— Denize niçin girmiyorsun?..
— Ne lüzumu var?.. Artık etrafımız yavaş yavaş kalabalıklaşmağa başladı!..

192 №

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

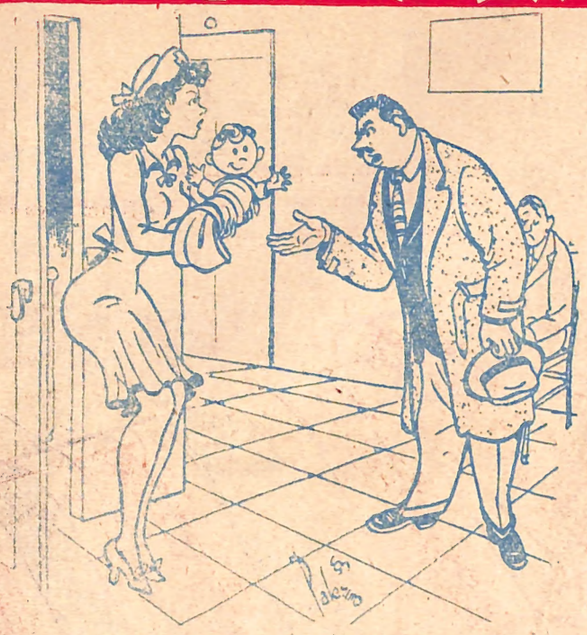

Hastabakıcı — Bu değil mi?..
Çapkın adam — Bilmem, ben de şaşırdım, hangisini getirseniz «Baba!» diye boynuma atılıyor..

NASIL DÜŞÜNÜRLER — NASIL KONUŞURLAR?..

— Amma yaptın ha!.. Hiç bir şeyin yok, benden sağlamsın. Çık biraz hava al!..

— Ben sana o kübik horozla düşüp kalkma demedim mi?.. Bak yumurtalarının haline!..

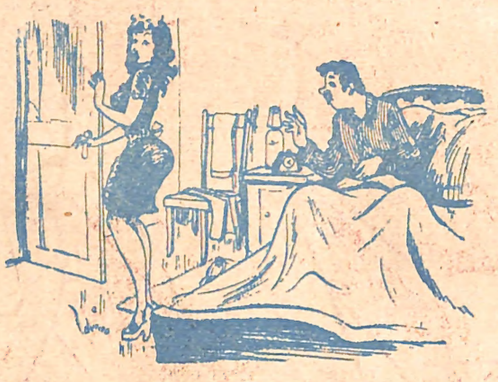

— Lûtfen yarım saat sonra beni tekrar uyandırır mısınız?..

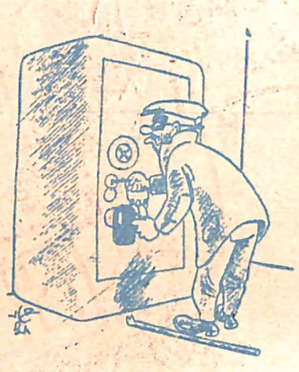

Hırsız — Bakalım hakikaten kirli çamaşırlar kasada mı, değil mi?..

EL ÇABUKLUĞU

— Dikkat kıpırdamayın!.. (Muavinine yavaş sesle) Haydi çabuk saatini çek!..

— Nasıl keselim?..
— Kesmeyin, mümkünse biraz uzatın!..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 192

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:
A. CEMAL ERKSAN

İdarehane :
İstanbul : Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 4 Temmuz 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları :
Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

GÜZEL SANATLAR AKADEMİSİ
ŞARK TEZYİNİ SANATLAR
PROFESÖRÜ
İsmail Hakkı

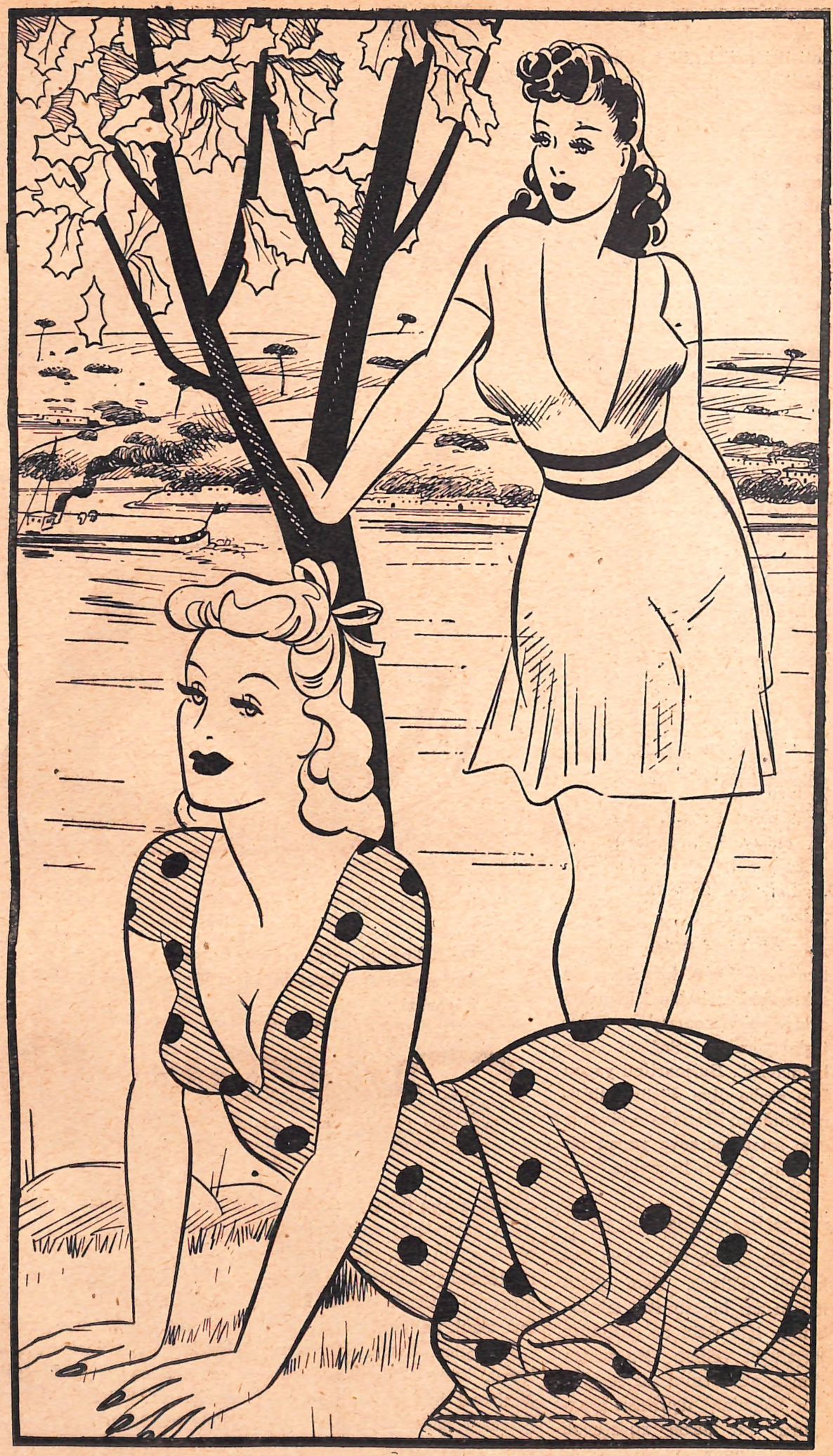

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ..

— Nerede o eski Boğaziçi, nerede şimdiki?..
— Evet, beş sene evvel oturduğumuz yalı kömür depolarına bakıyordu, ne mes'uttuk Yarabbi!..

NE ŞİŞESİ?

★ Bu mesele bütün memleketi ilgilendirir: Şişe buhranı!. Fakat müsterih olun, içiniz rahatlasın, yüreğiniz oynamasın! Paşabahçedeki şişe ve cam fabrikası, inhisarlardan aldığı bol sipariş üzerine rakı şişesi yapıyor. Yapamadığı, ilâç şişesi!..

Yeşil-Aycılar, reisleri üstad Fahreddin Kerim buna ne derler bilemem. Amma, çivi çiviyi söker, bin derde devadır diyen ayyaşların şıkır şıkır oynayacaklarına şüphe yok: memlekette tek fabrika var. Sıhhî ihtiyaçtan evvel, hastalardan evvel ayyaşların ihtiyacını düşünüyor! Fena mı?

TAŞLANAN EVLER

★ İstanbul'un bilmem hangi köşesinde bir perili ev belirdi; duydunuz mu? Kapıları kendi kendine açılıyor, kapanıyor, eşyalar yer değiştiriyormuş. Fena şey değil!.. Fakat bu perili değişikliklerin hep kiracılara ait bölükte cereyan etmesine ne buyurulur? Eğer periler evi zaptetmişler de daha yüksek fiyatla kiraya vermek fikrinde değilseler ben her türlü bahsi şimdiden kaybetmiş olmayı kabul ederim.

Söz perilerden açıldı. Kadıköyünde de buna benzer bir hâdise oluyor. Oluyor diyorum, çünkü polisler ağaçlara tırmanıp kapı kovuklarında saklandıkları halde işin aslını ortaya çıkaramamışlar.. Evler taşlanıyormuş. Sağlam cam kalmamış!.. Bu marifeti yapan kim acaba diye düşüne düşüne buldum: Mutlaka o civarda cam satan, çerçeve yapan bir dükkân vardır, herhalde onun sahibidir!..

UÇURULAN BALONLAR

★ Bir de, bir şey nazarı dikkatimi çekiyor. Hem gayet muntazam bir surette tekrarlandığı için sizin de gözünüze çarpmıştır elbet: Ne zaman ekmek miktarının artacağına dair balonlar uçurulsa arkasından bir karne suiistimali ortaya çıkıyor.

Evet, iş şöyle oluyor: Ekmek karneleri yenileneceğine yakın evelâ ekmek fiyatlarının ineceği, yahut, ekseriya ekmek miktarının artacağı havadisi ortaya yayılıyor. Sonra, daha karnelerin dağıtılmasına bir kaç gün kala yeni bir karne hırsızlığından bahse başlanıyor ve neticede, ekmek kartları eksik geiliyor..

Anlaşılan karne hırsızları, kaçak karnelerin derhal satılabilmesi için ekmeklerin çoğalacağı haberini mahsus ortaya yayıyorlar..

Bunu ben bile, bu işlerle ilgim olmadığı halde farkediyorum da, ilgililer ne yapıyorlar? Yirminci asra reklâm asrı diyenlerin hakkı var. Hırsızlıkta bile reklâmı yapan kazanıyor!..

DAYAKLI SAZ

★ Eğlenceye bakın eğlenceye... Hovardalar bir gazinoya giderler. Gece yarısına kadar içerler. Gece yarısından sonra sokağa dökülürler. Bakarlar ki bir tek taksi var.

— Götür bre şoför bizi!..

Diye kapısına dayanırlar. Şoför direnir, müşterim var diye... Onlar ısrar ederler. Bu esnada müşterisi, oranın sazendelerinden bir zat çıkar, biner otomobile. Ötekilerin zaten saçlarının ucuna kadar yükselen akılları büsbütün başlarından gider:

— Vay, onunki para da bizim paramız para değil mi?

Diye saldırırlar. Derken işe garsonlar karışır. Bir ikinci cephe harbi kadar muhteşem, zayiat yekûnu kabarık, kalabalık bir mücadele başlar. Hikâye bundan ibaret. Hikâye deyişim, yalan olduğundan değil, bilâkis, hakikat... Yoksa bu, tabiî eğlence...

Gözünü sevdiğim alaturka!.. Ve alaturkalık!..

AMERİKANVARİ REKLÂMCILIK

★ Reklâm resimlerimizde bir tekâmül var. Afiş ressamlığımız aldı yürüdü. İhap Hulûsi sahneden çekileli ne şöhretler türedi. Tırnakla biraz kazıyınca gerçi foyaları çıkıyor. Fakat herkes ne bilecek?. İşte bir krem reklâmı! Güzel bir kadın vücudü. Bunu gözünüz ısırıyor. Nihayet tanıyorsunuz; hayır, Şişli'de oturan bayanın resmi değil canım, Life mecmuasında gördüğünüz bir reklâm resmi. Sade tebdili kıyafet etmiş... Ya şu diş macununu ilân eden, pudradaki nefaseti söyleyen dilber?.. Daha evvel Screen Play' da görmemiş miydiniz? Ayni resim. Yalnız biraz daha bozuk.

Hulâsa, reklâmcılığımız da tam mânasile Amerikanlaşıyor!..

ŞAKACI

BİR İÇKİLİ GAZİNODA GARSONLAR MÜŞTERİYE DAYAK ATMIŞLAR — (Gazetelerden)

— Herif bize mi surat ediyor yoksa?..

— Döğmediğine şükret birader, bir saattir ayni şişeyi içiyoruz!..

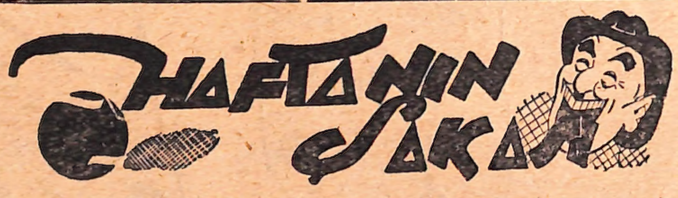

— ŞAKADAN FELSEFELER

● Bir tek kadını seven, kadınları sevmez, kadınları seven ise bir tek kadını sevmez.

● Alınan olanlara dikkat ediniz: rafadan yumurtanın içinde lâdes kemiği ararlar.

● Başında aklı olan insanlar, tamamen bahtiyar olmaktan da, tamamen bedbaht olmaktan da mahrumdurlar.

● Beceriksizler, beceriksizliğin adını talihsizlik koymuşlardır.

● İnsanın ölçüsü iki şeyle anlaşılır: Kalbi ve dili.

● Bazı kadınlar sustuğu zaman güzeldir, bazı kadınlar da konuştukça güzelleşir: bunlardan birincisi manken, diğeri insandır.

● Erkeğin bir senede yaptığını kadın bir anda devirebilir.

● Sadakatsizlik affedilir, fakat unutulmaz.

Pantalonlu Kadınlar

ŞAKACI GÖZİLE

— Bonjur Nonoş!

— Bonjur Cici..

— Demek yazlığa geldiniz Suadiyeye ha?

— Yes Cici.. Adada, Modada heğ yeğde ev ağadık, impasıbıl..

— Şişlide ne var ne yok?

— Biğ hava oğdusu, süpeğsivği sinekleğ. Helo, gud moğning Şeği..

— Kuzum Neclâ, sen eskiden hep fransızca konuşurdun galiba..

Asfaltta yürüyoruz. Şişlinin güzel Neclâ'sı, gözünde yürek biçimi eksantrik gözlükler, ağzı bir karış ve ustaca boyalı, bacaklarında dasdaracık bir pantalon, elinde bir mayo, ayakları mantarlı, salınıyor...

— Yes, fakat fransa iflâs etti.

— Demek siyasetle meşgulsün?

— Arasığa..

— Ne? Pantalon giymeğe başlamışsın ha?

— Niçin şaşıyoğsun? İçeğde külot bile giyiyoğum..

— Rahat mı bari?

— Elbette.. Bütün oğlanlağ bana hayğan.. Pliz, van mo mın..

— Desene sen de erkekleştin Nonoş..

— Kim söyledi bunu? Simdi eğkekleğ kadınlaşınca biz de pantalon giyiyoğuz...

Bu sırada? arkamızdan bir koşuşma duyuldu, bir delikanlı:

— Haydi Suat, yürü..

Diye Neclânın sırtına bir yumruk aşketti. Nonoş:

— Geng, ger aupt, mardır.. Teğbiyesiz..

Diye söve saya sırtını oğuşturdu.

— İşte pantalon giymenin fazileti..

Dedim.

— Hayığ o vahşi biğ çocuktuğ..

— Ya böyle yürek biçimi gözlük takmanın ne faydası var?

Nonoş gafletime acır gibi baktı, nazlı nazlı, istekli istekli gülümsedikten sonra başını yana eğdi:

— Hain, dedi, hâlâ anlamadın mı? Gudbay öyleyse..

Ve, asfaltta, hayranlarının arasından, ardına ağır bir şanuvar kokusu, pardon, ketblek bırakarak süzüldü gitti..

Muhabir

— Şu giden adam, üstünde servet taşıyor..
— Çok mu parası var?..
— Hayır canım, baksana, üzerindeki elbisenin her tarafında zeytinyağı lekeleri var..

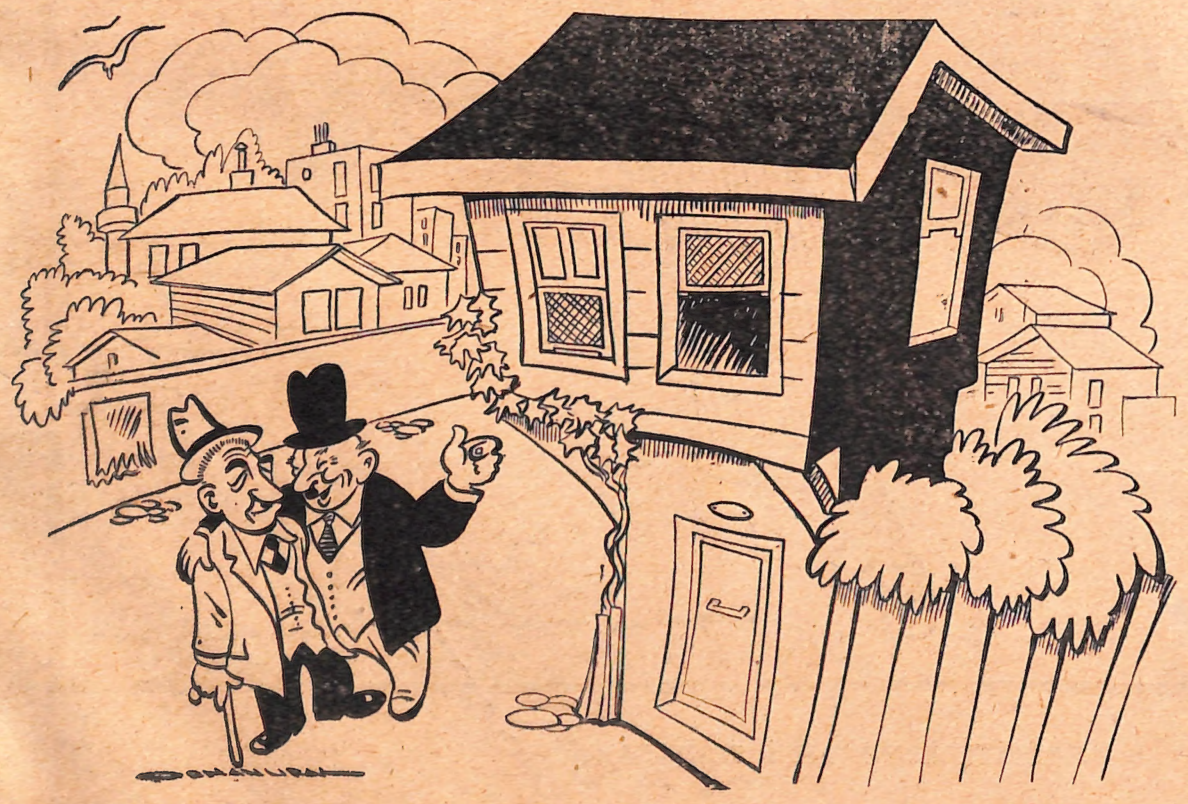

— Şehrimizde perili evler çoğalmış!..
— Tabiî, şimdi herkes bakkala, kasaba görünmeden eve girmeğe çalışıyor..

MANTIK

— Söyle bakayım oğlum tüfekle nişan alınırken niçin bir göz kapanır?.

— (Biraz düşündükten sonra) Elbette efendim.. İki göz birden kapanırsa, insan hiçbir şey göremez ki...

KEYFİNE GÖRE

Terzi, yine taksit için gelmişti. Kapıyı hizmetçi açtı.

— Bay evde mi?

— Evet!.

— Bugün şansım varmış öyleyse.. Ne zaman gelsem «evde yok!» diyordun..

— Eğer dün akşam «yarın defol git!» demeselerdi bugün de evde yok diyecektim ya..

RENKLİ KLİŞELERİMİZ

Mecmuamızın bir kaç sayıdanberi çok beğenilen ve nefasetini arttıran renkli kapak klişeleri ile iç sahife klişeleri Cağaloğlu yokuşunda stanbul Klişehanesi sanatkârları tarafından yapılmaktadır.

SAYFİYELERDE YENİ MODALAR..

— Bu ecnebiler de nereden geldi yahu?..

— Herhalde Şişliden gelmişlerdir!..

— Neden bu plâj tenha acaba?..
— Baksana kabinelerin hiç birisinde budak deliği yok!..

PLÂJ PERİSİ..

Kız!.. Bu yeşil mayonla, benziyorsun filize;
Yüz sürsem ayağının kumda açtığı ize!..
Ben, karşında gelirim heyecanlarla dize,
Sen, âşık koynu gibi, atılırsın denize!..

★

Bir bebek gibi hoşsun; bir ceylân gibi kıvrak;
Ölüm kadar acıdır aşkın; kalplerden ırak!..
Plâj mevsimlerinde, sularda oynıyarak,
Bak; bir içim su oldun.. Eriştin on sekize!..

★

Sana gönül verenin hoş görmedin suçunu,
Nice âşıkın verdin eline pabucunu!..
Hattâ esirgedin de dudağının ucunu,
Bizi, buseden yana, alıştırdın perhize!..

★

Yazan :
Necdet Rüştü

Kalbimize çökünce ayrılığın yığını,
Artık saçağını sardı aşkımızın yangını!..
Mayonu giyip geldin.. Sevdik zayıflığını,
Çünkü düşkün değiliz biz tombula, semize!..

★

Şöyle, banyodan sonra, biraz içelim.. dedik;
Bu içki masrafını bir aylıkla ödedik!..
Gazinonun kazığı açtı bütçede gedik:
Bizi havale ettin bir saatte temize!..

★

Yüzlük garsona gitti.. Giydik güzel bir külâh;
Düşündük: hiç olmazsa bir buse almak mübah!..
Fakat sen kaçıverdin; kırk bir kere maşallah;
Kumda oynamak düştü bu eğlencede bize!...

Necdet Rüştü EFE

— Mahzuru yoksa değiş edelim! dedim.

Şöyle bir dikkatle baktı. Sonra:

— Olur ama ben istemem, dedi. Buyurun okuyun siz!.

— Yoook.. Benim de okuyacağımdan değil hani..

Artık sırası gelmişti:

— Sizi bir yerden tanıyacağım ama, dedim, nereden olduğu bir türlü aklıma gelmiyor.

Mütebessimdi, fakat yüzüme bakan gözleri daha keskinleşti.

Ne zarif, ne ideal ve güzel bir genç kızdı yarabbi!..

— Ya!. dedi. Siz de bana yabancı gelmiyorsunuz ama?

Sevincimden yüreğim hop etti. O devam ediyordu:

— Acaba sizi nerede gördüm?.

— Bilmem, ben sizi acaba nerede gördüm?

— Sakın Marikanın evinde olmasın? dedi.

«Marikanın evi? Marikanın evi?» Bu da neresiydi acaba? Terzihane midir nedir?

— Ya!. dedim. Muhakkak oradan olacak?

— Her gün sabahları ailece muntazaman kalkıp bir saat vücut harekâtı, bir saat boks, bir saat da güreşe çalışıyoruz.

— Mühim bir maça mı hazırlanıyorsunuz?.

— Tabiî, baksana Yerlimallar pazarı hiç kaçmıyan sağlam çorap dağıtmaya başlıyacakmış!..

MANZUM ROMAN

— 16 —

Yazan: **Necdet Rüştü EFE**

İyi hesap etmeli: kız vermek değil kolay..
Konakta yapılmıştı o akşam bir kurultay:
Büyük hanım başbuğdu.. para ondaydı çünkü,
Konağın yalnız oydu diktatörü bugünkü.
Eğer düğün olursa masrafı o yapacak,
Ondan meded umuyor kızın babası ancak,
Nice yıllardanberi harcamıştı varını;
Sandıktan çıkaracak yine altınlarını,
O baş göz edecekti torununu eliyle:
Çünkü damad'da yoktu hazır on para bile;
Büyük hanım olmuştu bu yüzden söz sahibi.

Mindere kurulmuştu eski kadılar gibi,
Kızı bir sandalyede, damadı bir koltukta.
Dadı da bir kenarda.. emeği var çocukta..
Taşlıkta konuşuyor kâhya kadın Nevinle:
— Pek merak ediyorsan; gidip kapıdan dinle!.
Genç kız fazla utangaç:
— Sıkılırım doğrusu!.
Başından boşanıyor Nevinin kaynar bir su,
Terliyor buram buram.. oluyor kıpkırmızı;
Kâhya kadın okşuyor bu toy ve temiz kızı.

Verilecek kararı bekliye dursun onlar,
Büyük hanım söz aldı:
— Damad!.. Bir haberim var;
Nevine bitişikten görücü geldi bugün!..
Sen. bu haberle değil, güzel kızınla öğün;
Komşumuz tüccarlara lâyk göremem onu;
Gelinlik taze oldu fakat Nevin en sonu!..
Bitişikte kimler var; biliyorsun pek güzel:
İster malları olsun bütün dünyaya bedel,
Koskoca İstanbulu satın alsınlar ister,
Bence makbul değildir: bir ünvan, şeref göster?..
Kaynata kim?.. Bir tüccar.. damad kim?.. Bir dükkâncı..

Kızı onlara vermek ölümden daha acı:
Biz, asil aileyiz.. benim babam paşadır,
Namı dillerde gezer, bütün şehri kuşatır!..
O «Müşirî âzam» dır.. şöhreti var, şanı var;
İşte; göğüs dolusu, sayısız nişanı var!..

Büyük hanım gösterdi duvardaki tabloyu:
Yağlı boya portre.. tavana değmiş boyu.
Sivri fesi kırmızı ve ak sakalı irî,
Bir saltanat paşası, evvel zaman veziri,
Tekrar söze başladı Semra hanımefendi:
— Görücüler pek fazla kızımızı beğendi,
Elbet beğenecekler: aym on dördü gibi!..
Böyle güzel bir kızın paşalardır nasibi:
Herkes dengi dengine.. kibar varır kibara..

Bana kalırsa. vermem torunumu tüccara!..
Babası bilmem ne der?..
Düşündü adamcağız;
Gerçi açılamazdı büyük hanıma ağız,
Fakat itiraz etti:
— Soruyorsanız bana,
Derim: Pek atılamaz böyle kısmet yabana!..
Komşumuz çok zengindir: sıra evler, han, hamam;
İşittim sahibiymiş kırk anahtarın tamam!..
Pek hakir görülemez kırk iradı olanlar;
Para, büyük kuvvettir.. bunu züğürtler anlar!..
İşte ben.. parasızım.. kupkuru bir asalet..
Babama, utanmasam, okuyacağm lânet:
Beni keşke verseydi bir tüccarın yanına,
Uşak gibi gideydim ustamın dükkânına.
Alış veriş öğrenip; hüner, bilgi kapaydım:
Ya sanatkâr olaydım, ya ticaret yapaydım!..
İki kuruşa oldum fakat Evkaf kâtibi..
Todori, Mişon, Agop.. hepsi doldurdu cebi:
Kimi bir tüccar oldu, kimi fabrika açtı,
Osmanlı çocukları bu mesleklerden kaçtı:
Babıalide kâtip, sarayda nedim oldu;
Fakat yanaşmaların kasası altın doldu!..
Bu sözlerden maksadım: ticaret ayıp değil ,
Hattâ ben de yapardım eğer olsaydı kabil!..

Söz, kızın annesinde.. ona çevrildi başlar..
Müstakbel kaynanada fakat çatıldı kaşlar,
Hırçındı:
— Bey!.. Haksızsın.. satıyor muyuz kızı?..
Soruyorum: Kalbinde duymaz mısın bir sızı
Varmayıp içlenirse Nevin kendi dengine?..
Evlâdımı verememben soysuz bir zengine!..
— Neden soysuz olsunlar?..
— Öyle ya.. namları yok!.
Biz şeref istiyoruz, paraya gözümüz tok..
Kız evde kalmadı ya.. daha pek küçük yaşı..
İyi kısmetler çıkar.. neye bağlansın başı?.
Ben onu vereceğim zengin paşa zadeye:
Hem asalet, hem para... Sabretmeyelim neye?..
— Ona diyeceğim yok!..
Sevindi buna dadı:
— Paşa torunu alır ancak paşa evlâdı;
İlişiği olmalı damadın hem sarayla,
Yavrum gelin gitmeli dört atlı arabayla!

Asalet budalası, kuş beyinli kadınlar,
Gelen kısmeti tepip, verdiler aksi karar;
Şu haber gönderilip, kızın hakkı yenildi:
«Akşam istiharemiz hoş çıkmadı..» denildi.

— Daha var —

— Ne kadar yediniz? diye sordu.

«Ha!. Demek ki lokantaymış!.» dedim. Fakat suali de garipsememek mümkün değildi. O devam ediyordu:

— Burada olduğunuza göre daha netice belli olmadı demek?..

Allah Allah, bunlar ne biçim muammalı lâflardı canım?

Acaba mahsustan mı yapıyordu?

— Vallahi, dedim ne dediğinizi pek anlıyamadım. Marikanın evinde ziyafet mi vardı?

Gülümsedi:

— Canım geçen akşam bastığımız Marikanın kumarhanesinde yakalananlardan değil misiniz siz?

Nasıl afallamış olmalıydım kimbilir? İster istemez halime güldü.. Sonra çantasından bir kart çıkardı. Adını okuyamadım ama, altındaki şu ibare, gözüme âdeta battı:

Ahlâkî zabıta komiseri

Kekelemişim:

— Be.. be.. bendeniz de muü mu.. harrir:

Cemil Cahit CEM

CEVAP

Şikagolu Brown, meşhur Ford fabrikasına iki tane boş benzin bidonu göndererek, şöyle bir de mektup yazdı:

«Bunlardan bana o meşhur otomobillerinizden bir tane yapın!» ertesi günü, otomobil gelmişti. Aynı zamanda fabrikadan şöyle bir de mektup vardı:

« İkinci bidonla ne yapalım?. »

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Faridun ES ★★

— 6 —

— Ne var Rezzan?.

Genç kadın büyük bir tereddüt içinde idi. Nihayet:

— Ferhat.. dedi. Ahmet Fanîye bir miktar para versen de ayrı yaşasa...

Hastalığını düşünerek ancak bu tarzda konuşmağa mecbur olmuştu.

Ferhat onun elini tuttu:

— Anlıyorum Rezzan!.. diye mırıldandı.

Sonra ilâve etti:

— Seni sıkan bir şey mi oldu?..

— Hayır Ferhat... Fakat bu çocuğu evden uzaklaştırırken seni tatmin etmek için istersen vakayı anlatayım ve izahat vereyim... Lâkin tekrar edeyim ki bunu sadece bir akrâba çocuğunu evden uzaklaştırırken senin tatmin edilmen için anlatacağım...

Ferhat avucundaki küçük eli sıktı:

— Birşey söyleme Rezzan... Senin kalbine ve kafana, hislerine ve muhakemene itimadım vardır... Hemen gitsin... Kendisine de 500 lira ver...

Ferhat karısının tuttuğu elini öptü. Sonra ona:

— Benim yüzümden çok sıkılıyorsun Rezzan... Hayatının en güzel günleri bunlar.. Sana ricam şu... Gez, toz.. Biraz hava al, hattâ biraz eğlen karıcığım...

Rezzan gülümşedi

İki saat sonra köşkün önünden kalkan bir taksi otomobili Fanî Fani bir sürü bavul içinde uzaklaştırıyordu.

Köşkten ayrılırken genç adamın halinde garip ve anlaşılmaz bir telâş vardı. O kadar sever gibi göründüğü Ferhat ağabeysine bile Allahaısmarladık diyememişti.

Ahmet Fanî Fanın gittiği günün akşamında Rezzan köşkte bir tuhaflık farketti. Orta hizmetçisi Despina etrafı kızarmış gözlerle dolaşıyordu. Kızda öyle garip bir hal vardı ki Rezzan sormağa mecbur oldu:

— Nen var Despina?..

Genç rum kadını:

— Bir şey olmamis... diyerek uzaklaştı, dışarıya çıktı.

Rezzan onun haline hiç bir mâna veremiyordu...

Ertesi sabah aşağı katta bir gürültü koptu. Despina ile, hizmetci Gülsüm kavga ediyorlardı.

Gülsüm köyden bir sene önce gelmiş 18 yaşında uyanık bir genç kızdı. Dolgun vücutlü, üst dudağı benli ve güzeldi. Hattâ ona köyde «dudağı benli Gülsüm» dediklerini Rezzan işitmişti. Civardaki kapıcılar, şoförler, Gülsüme pek hayran hayran bakarlardı.

Evvelce Despina ile iyi geçindikleri halde son zamanlarda her gün kavgaya başlamışlardı. Fakat bu seferki kavgaları pek müthişti.

Rezzan Despinayı bu kadar hırçın ve senirli hiç görmemişti. Aşağı inip kavgalarının sebebini anlamak istediği zaman şu cümleleri duydu. Gülsüm hırsından tiril tiril titrerken Despinaya bağırıyordu:

— Sende bir kere utanmak olsa böyle çıplak resim çektirmezsin!..

Despina ondan daha sinirli cevap veriyordu:

— Sana ne?. Vücut benim değil mi?.. İster çıplak resim çektiririm. İster elbiseli çektiririm...

— Öyle ise bu resmi çekerken Ahmet Fanî Fan seni bu halde gördü..

— Çatla da patla da... Gördü ne yapacaksın?..

İki genç kadın, merdivenin üst başında duran Rezzanı o telâş içinde görmedikleri için gayet serbest kavga ediyorlardı Lâkin Rezzan onların konuşmasına pek alâkadar olmuştu. Despina ile Gülsüm bir hizmetçi kadrosunun halkası içinde kavga etmekte idiler, Rezzan merdivenlerden aşağı indi. Onu görünce kavgacılar seslerini bir an içinde kestiler. Lâkin ikisi de alı al moru mordu.

Rezzan sordu:

— Ne olmuş kuzum?

Ses yok... Yalnız Despina ile Gülsüm birbirine bakarak diş gıcırdattılar.

Rezzan cevap alamayınca kızdı:

— Söylesenize... Nedir bu gürültü?..

Despina elindeki kartpostal büyüklüğünde bir takım fotoğrafları saklamak istiyordu.

Bunun üzerine Gülsüm çılgınca bir coşkunlukla onun elinden fotoğrafları kapıp:

— Şunlara bakınız hanımefendicigim!.. diye ağlamaklı bir sesle Rezzana uzattı.

Despina:

— Hanımefendi!.. diye bir çığlık kopardı. Fakat o zamana kadar Rezzanın bu resimlere gözü kaymıştı. Bakmak istemezdi, fakat olan olmuştu.

Bunlar Despinanın poz poz çıplak resimleri idi

Rezzan onun epey delişmen bir kız olduğunu bildiği için böyle resim çıkarmasına pek şaşmamıştı.

Fotoğrafları geri verirken Gülsüm atıldı:

— Hanımefendi.. bunları kime çektirmiş sorsanıza...

Despina kıpkırmızı oldu. Rezzan bir şey sormayınca Gülsüm cevap verdi:

— Bu fotoğrafları Ahmet Fanî kendi odasında çekmiş...

— Sıtkıcığım, ben yokmuyum ben... Küçükken öyle zayıfmışım ki... Doktorlar hep ölecek diyorlarmış..

— Eeeee!. Sonra ölmüş müsün?..

Rezzan hayretle Despinaya baktı. Genç kadın süklüm püklümdü.

Gülsüm birdenbire coştu:

— Yaaa... Ahmet Fanî çekmiş bunları!.. Hem de kendi odasında!.. Yâni bu kiyafete orada girmiş Despina.. Orada soyunmuş... Düşünün bir kere!.. Bu yapılacak iş mi?.. Bir de utanmadan lâkırdı söylüyor... Ahlâksız!..

Rezzanın önünde söylenen bu sözler Despinayı kudurtmuştu. Gözleri parladı:

— İyi ama sen ne yırtınıyorsun?. Sana ne oluyor?.

Gülsümün çenesi ve benli dudağı hiddetten seyiriyordu:

— Bana mı ne oluyor?.. Bana mı ne oluyor?.. diye tekrarladı.

Fakat arkasını getiremedi.

Rezzan da dahil olmak üzere herkes dikkatle Gülsüme bakıyordu. Evet Despinanın dediği doğru idi. Gülsüme ne oluyordu?. Bu kadar yırtınacak ne vardı?

Gülsüm bu merakla ve soran bakışlar karşısında bir an şaşırdı. Sonra:

— Kanıma dokunuyor... Bir kadın için böyle bir şey yapmak ne ayıp!.. diye te'vil etti.

İşte o zaman Despina kimsenin beklemediği bir cevap verdi:

— Niçin ayıp oluyormuş... Ahmet Fanî bu fotoğrafları sikardi ki bakıp bakıp resim yapsin!.. bir tablo yapazayim.. ismi «Venüs duş yapıyor» onda beni modeli koyazak.. her zaman karşısında duramam... Bunun için benim resim çikartmis... Ona bakip Venüs yapazak dus altında!.. hem bunda ayıp ne var?.. Ahmet Fani benim nisanli!..

Neee..? Ahmet Fanî Despinanın nişanlısı!.. Bu haber ortada uçan bomba gibi patladı.

Gülsüm:

— Amanin a dostlar bana bir şeyler oluyor!..

Sözleriyle yere yıkıldı.

Suratı parşömen kâğıdı rengine dönmüştü. Kolları birer çenkel halinde kıvrılmış ve kaskatı kesilmişti.

Despinadan başka öteki kızlar koştu. Benli Gülsümün bir çok salon kadınlarını kıskandıracak kadar harikulâde güzel göğsünü açtılar. Hattâ bu sıra entarisinin ve gömleğinin önü tâ aşağılara kadar yırtılmıştı. Mütemadiyen kolonya ve su çarptıkları için baygın kızın saçları ıslanmış ve nemli göğsüne yapışmıştı.

Lâkin yaptıkları her şeye rağmen yine Gülsüm kendine gelemiyordu.

Köşkteki «hacı anne» kapkara yüzü hayretinden büsbütün buruşmuş:

— Devam edecek —

Bütün dünya dillerine çevrilen ve birkaç ay içinde milyonlarca satılan bu harikulâde aşk romanını okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Yazan:
Pearl S. Buck

•

Çeviren:
Adnan Tahir

Bütün kitapçılarda ve bayilerimizde bulunur.

Beher cildin fiatı 125 kuruştur.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini nilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı Salih Necati

BAHÇE

Mecmuamızda şiirlerini ve manzum romanlarını derin bir zevkle okuduğunuz zeki ve ince şairimiz Necdet Rüştü EFE'nin bu isimde yeni bir eseri basılmaktadır. Umumiyetle mizah üstadı olarak tanınmış olan değerli sanatkârın his ve aşk şiirlerinin de aynı kudrette, hattâ daha yüksek olduğunu göreceksiniz.

«Bahçe» de içli, coşkun, rind, derin düşünüşlü bir ruhun bazı haykıran, bazı inleyen, bazı felsefe yapan güzel hislerini bulacaksınız.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

PARFÜM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK
GÜZEL BİR HEDİYEDİR

KAFKAS AŞKI

(ABEREK)

ZÜBEYDE SHAPLİ

Bu roman Kafkasyada geçen gayet heyecanlı bir aşk ve kahramanlık vak'asını temiz, sürükleyici, çekici bir üslûpla anlatmaktadır. Başından sonuna kadar derin bir zevkle okuyacaksınız. Yeni Mecmua neşriyatının yedinci kitabı olup üç renkli zarif bir kapak içinde «Kadircan Kaflı»nın, muharriri ve eseri takdim eden bir «Önsöz»ünü havidir. 60 kuruştur.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

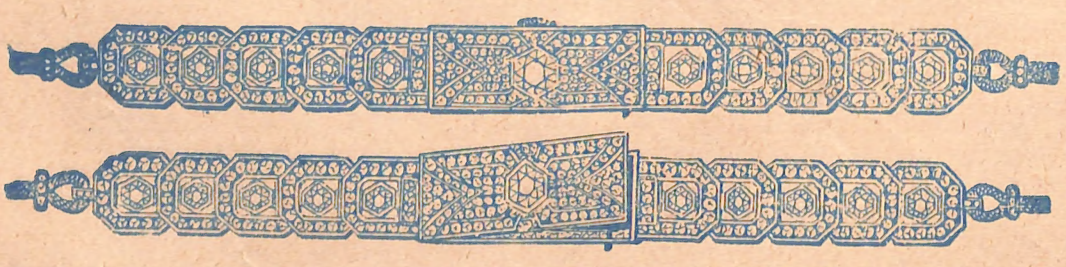

Parlaklık ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır.

Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

[İktibas Hakkı Mahfuzdur.]

YALININ KÜÇÜK HANIMI GÜNEŞ BANYOSUNDA!..

Sütnine — Aman Allahım sen aklımı muhafaza et.. Neler görüyorum.. Kızım çıldırdın mı?..

Kalfa — Okuyup üfliyelim.. Çocuğun etrafını cinler basmış.. Aklına şeytan girmiş!..

Küçük Hanım — Şaşacak ne var canım.. Düyunu Umumiye müdürünün kızı Matmazel söyledi.. güneş banyosu vücude çok faydalı imiş.. Avrupada bütün kadınlar böyle güneşte dururlarmış..

Dadı — Rabbim sen kızcağızımıza akıl fikir ihsan buyur.. Bakın neler söylüyor?.. Vallahi aklında bir şey var!. Bu güzelim vücuduna yazık değil mi? Hem günah, hem kabahat!.. Haydi çamaşırlarını giyin.. Ne tavan arası, ne kayıkhane aramadığımız yer kalmadı.. Bak ne hale geldik?.. Anneciğin de meraktan çatlayacak!. Baban haber alsa evi ateşe verir!..

FAZLA ŞIŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası